

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.630 van 6 november 2000

A. 93.673/VIII-1859

In zake : 1. **ANDRE** Luc,
2. **NOEL** Eric,
3. **SAINT-JEAN** Emmanuel,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Nathalie VAN LAER, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel.

Tussenkommende partij :

SIMON Pierre,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre HENRY, advocaat,
rue des Martyrs 54
4800 Verviers.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Luc ANDRE, Eric NOEL en Emmanuel SAINT-JEAN op 17 juli 2000 hebben ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 23 mei 2000, waarbij Pierre SIMON, laboratoriuminspecteur bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Luik, met ingang van 1 maart 2000 bevorderd wordt tot laboratoriumcommissaris;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van diezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 11 augustus 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Pierre SIMON vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 september 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de

verwerende partij verschijnt, en van Mr. HENRY, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond is om het verzoek tot tussenkomst ingediend door Pierre SIMON, op wie de gelaakte handeling betrekking heeft, in te willigen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Bij een verzoekschrift van 12 maart 1999 (A.82.952/VIII-1297; nog hangende) vordert Edouard COME de nietigverklaring van de volgende besluiten :

- het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 januari 1999;
- het ministerieel besluit van 18 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris.

Ter adstructie van zijn verzoekschrift voert hij onder meer aan dat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet is ingewonnen.

2. Op 14 januari 1999 wordt ter uitvoering van de bovengenoemde besluiten een oproep tot de gegadigden gedaan.

3. Op 20 mei 1999 worden Luc ANDRE, Eric NOEL en Emmanuel SAINT-JEAN ervan op de hoogte gebracht dat ze niet geslaagd zijn voor het bekwaamheidsexamen (schriftelijk gedeelte). Dat betekent dat ze niet mogen deelnemen aan de rest van de bevorderingsprocedure, meer in het bijzonder aan de "assessment center"-test.

Bij een verzoekschrift van 19 juli 1999 (A.85.527/VIII-1467; nog hangende), vragen de drie genoemde personen de nietigverklaring van de beslissingen dat ze niet geslaagd zijn voor het bekwaamheidsexamen.

Bij verzoekschriften van 14 en 17 juli 2000 (respectievelijk A.93.592/VIII-1856 en A.93.673/VIII-1859), vorderen de drie verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van respectievelijk het koninklijk besluit van 18 april 2000 waarbij Maryline PEETERS bevorderd wordt tot laboratoriumcommissaris, en het besluit van 23 mei 2000 waarbij Pierre SIMON ook in die hoedanigheid wordt bevorderd. De verzoekers hebben ook verzoekschriften tot nietigverklaring van die handelingen ingediend.

4. Ondertussen wordt op 25 februari 2000 aan andere gegadigden meegedeeld dat ze niet geslaagd zijn voor de zogenaamde "assessment center"-test. Zij hebben die handelingen aangevochten volgens de schorsingsprocedure. Bij de arresten nrs. 88.462 tot 88.465 van 29 juni 2000 zijn die vorderingen tot schorsing afgewezen. De beroepen tot nietigverklaring tegen diezelfde handelingen zijn nog hangende.

Die verzoekers, namelijk André FORTHOMME, Pierre GONCE, Jean-Philippe GORTZ en Didier HARDY hebben bovendien de koninklijk besluiten van 6 juni houdende bevorderingen tot gerechtelijk commissaris aangevochten volgens de schorsings- en de nietigverklaringsprocedure (het gaat respectievelijk om de zaken A. 94.489/VIII-1870, A. 94.483/VIII-1873, A. 94.486/VIII-1872, nog hangende; wat de schorsingsprocedures betreft is bepaald dat de terechtzitting plaatsvindt op 10 november 2000);

Overwegende dat de verzoekers stellen dat de omstreden bevordering hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat ze

aanvoeren dat de tussenkomenende partij tijdens de hele duur van de procedure vóór de Raad van State ervaring kan opdoen waarop zij in voorkomend geval kan bogen wanneer opnieuw bevorderingen moeten plaatsvinden na een eventueel vernietigingsarrest van de Raad van State; dat ze ter adstructie van hun stelling de arresten nr. 85.997 van 15 maart 2000 en nr. 98.432 van 31 augustus 2000 aanvoeren;

Overwegende dat de bevordering in casu slechts wordt toegekend aan diegenen die geslaagd zijn voor de tests en volgens de behaalde rangschikking; dat de overheid bijgevolg de aanspraken en verdiensten van de gegadigden, en meer in het bijzonder hun ervaring, niet hoeft te vergelijken, om te bepalen wie bevorderd wordt; dat het door de verzoekers aangevoerde verlies aan ervaring dan ook te wijten is aan het feit dat ze niet geslaagd zijn voor de bevorderingsexamens; dat de verzoekers de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdend in kort geding, weliswaar erom verzocht hebben de verwerende partij ertoe aan te manen hen te laten deelnemen aan het vervolg van het selectie-examen - een vordering die is afgewezen omdat ze de bescherming van geen enkel subjectief recht aanvoerden - maar ze geen vordering hebben ingesteld tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen waarbij ze zijn afgewezen en die hun op 20 mei 1999 ter kennis zijn gebracht; dat de omstandigheid dat ze nadien kennis hebben genomen van de rechtspraak die ze aanhalen, geen ontradend effect op hen kan hebben gehad wat betreft het instellen van een vordering tot schorsing bij de Raad van State, aangezien het toen ging om de gevolgen van het niet-slagen voor een vergelijkend examen; dat bovendien de vijf aangevoerde middelen gericht zijn tegen de organisatie van het selectie-examen; dat het beroep tot nietigverklaring dat de verzoekers op 19 juli 1999 hebben ingesteld (A.85.527/VIII-1467, nog hangende), alleen gericht is tegen de "beslissingen luidens welke ze niet geslaagd waren voor het bekwaamheidsexamen (schriftelijk gedeelte) voor de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot laboratoriumcommissaris, welke beslissingen bij afzonderlijke brieven van 20 mei 1999 ter kennis zijn gebracht"; dat de verzoekers bijgevolg niet aantonen dat de bestreden handeling hun het vereiste nadeel berokkent;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De door Pierre SIMON ingestelde vordering tot tussenkomst in het kort geding wordt toegewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 5.000 frank komen ten laste van de verzoekende partijen.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zes november tweeduizend door :

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.